

Řežu dříví

Řežu dříví na polínka,
ať má topit čím maminka.
Řežu, řežu polena,
až mě bolí ramena,
řízy, řízy, řízy, říz,
až mě bolí celý kříž.

Podzimní strom s lísky z barvených papírků

Podzimní strom s lístky ze slupky mandarinky

Foukej, foukej, větříčku

Foukej, foukej větříčku,
shod' mi jednu hruštičku,
shod' mi jednu, nebo dvě,
budou sladké obě dvě.
(stoj, ruce vzpažené, nakláníme se ze strany na stranu)
(dřep)
(stoj, skáčeme na 1 noze, pak obou nohách)
(ruce v bok, zatočíme se)

Pohádka o řepě *

Vyrostla nám na zahradě
velká řepa červená,
děda tahá, potahuje,
až ho bolí ramena.
„Takhle to už nejde dál!“
babičku si zavolal.

Babička se dědy chytla,
jen potáhli a už slítlá,
spadla hezky na zadek
a dědeček jak by smet.
„Takhle to už nejde dál!“
oba spolu hudovali,
vnučku svoji zavolali.

Děda pevně řepu drží
a babička dědu,
snad si řepu udělají
k dnešnímu obědu.
Ještě vnučka chytla
kolem pasu babičku,
tahají a.....
už se válí na sousedním políčku.

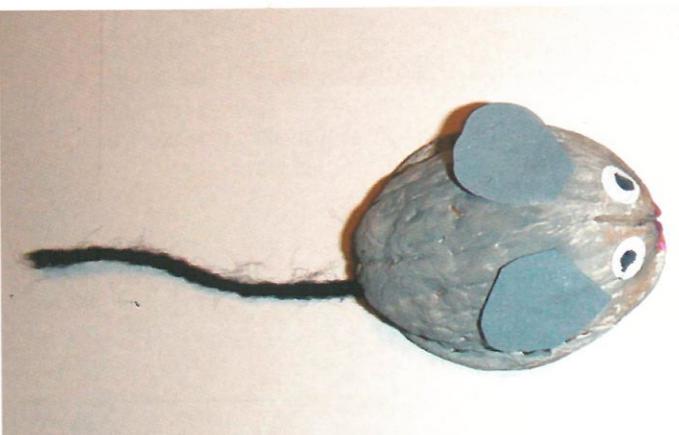
„Takhle to už nejde dál!“
každý hlínu otřepal
a dědeček zavolal:
„Azore, Azorku,
pojd' pomocet do záhonku.“

Řepa, děda, babi, vnučka
a za vnučkou pes,
snad tu řepu vytáhnou
ještě celou dnes.
Táhli, táhli, táchli,
řepu zase nevytáhli.
„Takhle to už nejde dál, haf!“
i ten pejsek zaštěkal.
„Zavoláme kočičku,
pomůže nám trošičku.“

Kočička lepená z kousků papírů

Kočička se zapojila,
snažili se všichni moc,
však řepa se ani nehla.
„Myško, pojď nám na pomoc!“

Myška z ořechu

Táhali a tahali,
co jim síly stačily.
„Sláva!“
Řepa velká převeliká
byla venku za chvíli.

Dědeček všem poděkoval,
že zdárňě k dílu přispěli,
babička je pozvala
na řepný salát v neděli.

Salátek byl dobrý, sladký,
každý si moc pochutnal.
Pojďme si dát taky trošku,
babička nás pozve dál.

Holčička - vnučka

Babička – obličej z papíru a textilní šátek